

Зорі

Галина Биченюк

Коники сюрчали, пахнув луг медами,
Ми траву косили — тато, я і мама.

Та й заночували: пахло сіно снами,
Засвітили зорі високо над нами.

Тихо мерехтіли, падали у трави.
Мама каже: "Вранці ми їх позбираєм".

Нас збудило рано щебетання пташки.
Там. де впали зорі, квітнули ромашки.